

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Lisa a soudkyně JUDr. Marie Rudolfové a JUDr. Jany Faktorové v právní věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████,
bytem ██████████,
zastoupený Mgr. Tomášem Čermákem, advokátem
se sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice

proti
žalované

Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech
majetkových, IČO: 69797111,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené při výkonu veřejné moci, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.7.2018, č. j. 16 C 470/2017-116

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ohledně částky 7 500 Kč s úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 16.11.2011 do zaplacení a ohledně úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně jdoucím z částky 14 580,50 Kč od 16.11.2017 do 10.1.2018 **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. ohledně částky 14 678 Kč s úrokem z prodlení **mění** tak, že žaloba se v této části **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 53 482 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Čermáka do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Českých Budějovicích (dále jen soud prvního stupně) zastavil řízení ohledně částky 14 580,50 Kč s úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 16.5.2017 do 15.11.2017 (výrok I.). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobci částku 22 178 Kč s úrokem z prodlení jdoucím z částky 14 580,50 Kč od 16.11.2017 do 10.1.2018 a z částky 9 678 Kč od 16.11.2017 do zaplacení (výrok II.). Žalované dále uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 25 764 Kč (výrok III.).
2. Žalobce se svou žalobou domáhal náhrady škody a nemajetkové újmy v původní výši 24 258,50 Kč. Šlo o náhradu nákladů obhajoby v původní výši 16 758,80 Kč a odškodnění (náhradu) nemajetkové újmy v původní výši 7 500 Kč. V průběhu řízení žalobce vzal svou žalobu částečně zpět ohledně částky 14 580,50 Kč, neboť tato částka mu byla po zahájení řízení žalovanou uhrazena. V okamžiku rozhodnutí odvolacího soudu tedy žalobce požadoval na (zbývajících) nákladech obhajoby částku 2 178 Kč. Žalobce ještě před soudem prvního stupně rozšířil nárok na náhradu nemajetkové újmy z částky 7 500 Kč na 20 000 Kč. Tvrdil, že usnesením Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 27.7.2016, č. j. KSV 1/2016-1, bylo zahájeno jeho trestní stíhání pro podezření ze spáchání přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) odst. 4 trestního zákona. Stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta jako nedůvodná. Následným usnesením Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 18.11.2016 (pravomocné dne 29.11.2016) bylo jeho trestní stíhání zastaveno. Nebylo prokázáno, že skutek spáchal žalobce. Žalobce poukazoval na útrapy, které mu způsobilo popsané trestní stíhání (hrozící trest, nejistota a poškození pověsti v zaměstnání, napětí v rodině).
3. Soud prvního stupně měl za prokázané, že vůči žalobci bylo zahájeno (výše uvedené) trestní stíhání, které bylo po téměř 4 měsících zastaveno. Nebylo prokázáno, že skutek spáchal žalobce. Státní zástupce došel k závěru, že pachatelem není žalobce nýbrž (zřejmě) jeho manželka, která se k této trestné činnosti doznala. Dopisem ze dne 12.5.2017 žalobce uplatnil u Ministerstva spravedlnosti ČR (dále jen MS ČR) nárok na náhradu škody ve výši 16.758,50 (náklady obhajoby) a nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s výše uvedeným trestním řízením ve výši 7.500 Kč (celkem 24 258,50 Kč). Částku 14 580,50 Kč žalovaná žalobci zaplatila po zahájení řízení. Zbývajících částka 2 178 Kč se vztahovala k příspěvům (zástupce) žalobce Pojišťovně České spořitelny a.s. (dále jen pojišťovna). Prvním přípisem (ze dne 21.6.2016) byl učiněn dotaz ohledně neoprávněné výplaty pojistného plnění v souvislosti s pojistnou smlouvou č. 7002290082. Dalším přípisem (ze dne 28.7.2016) bylo v této pojišťovně sděleno, že žalobci byla neoprávněně vyplacena na pojistném plnění částku 107 800 Kč a žalobce požádal o sdělení čísla účtu, na který mají být prostředky vráceny. Zmíněná částka byla uhrazena z účtu žalobce (potvrzení o provedení platby ze dne 24.8.2016). Dále měl soud prvního stupně za prokázané, že žalobce měl zájem o práci u Policie České republiky. Prodělal pohovor a psychologem byla posouzena jeho osobní schopnost výkonu služby. Následně bylo žalobci sděleno (dne 9.3.2016), že přijímací řízení do služebního poměru bylo ukončeno s tím, že důvody se ze zákona nesdělují. Ohledně pracovního zařazení žalobce soud prvního stupně zjistil, že pracoval u Armády ČR. V době trestního stíhání se v zaměstnání řešilo, zda žalobce má být postaven mimo službu, k čemuž nedošlo. Velitel však vydal pokyn, na jehož základě žalobce neměl pracovat samostatně. O trestním stíhání žalobce věděli jeho

spolupracovníci. Žalobce nebyl přijat k zásahové jednotce a byl předvolán i k výslechu Inspekcí vojenské policie.

4. V právní rovině soud prvního stupně postupoval podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (zákon č. 82/1998 Sb.). Odkázal na § 5, § 8 odst. 1 a 3, § 31 odst. 1 a § 31a odst. 1 a 2 uvedeného zákona. Dovodil, že usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce, které bylo následně zastaveno, představuje nezákonné rozhodnutí. To zakládá odpovědnost státu za škodu (účelně vynaložené náklady obhajoby) a nárok na odškodnění nemajetkové újmy.
5. Ohledně (zbývajících) nákladů spojených s obhajobou žalobce (2 178 Kč) soud prvního stupně dovodil, že žalobci náleží odměna za přípis pojišťovně ze dne 28.7.2016, neboť byl odeslán po zahájení trestního stíhání žalobce. Reaguje na zjištění orgánů činných v trestním řízení a avizuje připravenost vrátit neoprávněně vyplacené pojistné plnění. Proto soud prvního stupně žalobci tuto částku přiznal.
6. Ohledně odškodnění (náhrady) nemajetkové újmy částkou 20 000 Kč soud prvního stupně došel k závěru, že nezákonným trestním stíháním byla žalobci způsobena újma zejména v jeho profesním životě (nepřijetí k zásahové jednotce). Připomenul, že předpokladem přijetí do služebního poměru je bezúhonnost uchazeče. Rovněž zmínil i újmu, která vznikla žalobci v důsledku nedůvěry vůči jeho osobě v zaměstnání (omezení samostatné práce, hrozba postavení mimo službu). Současně mu hrozilo propuštění ze služebního poměru v případě odsouzení (§ 42 odst. 1 písm. a/ zákona č. 361/2003 Sb.) a ukončení profesní kariéry v ozbrojených složkách. Tyto zásahy do práv (životu) žalobce podle soudu prvního stupně odůvodňují přiznání náhrady ve výši 20 000 Kč. Dále soud prvního stupně zohlednil i to, že se trestné činnosti, pro níž byl stíhán původně i žalobce, dopustila jeho manželka. Proto při posuzování závažnosti vzniklé újmy u žalobce nelze přihlížet k útrapám v rodinném životě. Rovněž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 30 Cdo 727/2011. Protože žalovaná odmítla nemajetkovou újmu způsobenou žalobci trestním stíháním odškodnit v penězích (i v původně požadované částce 7 500 Kč), tak netrval na předběžném projednání navýšeného nároku MS ČR. Šlo by pouze formalitu a odporovalo by zásadě rychlosti a hospodárnosti soudního řízení. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. (zákon č. 99/1963 Sb.) ve spojení s § 146 odst. 1 věta 2. o.s.ř.
7. Proti tomuto rozsudku se odvolala žalovaná (vyjma výroku I.). Namítá, že ohledně navýšeného nároku na odškodnění nemajetkové újmy nedošlo k předběžnému projednání tohoto nároku před podáním žaloby. Zakonodárce preferuje mimosoudní vyřešení věci, k čemuž nedošlo. Proto ohledně částky 12 500 Kč nebyly splněny podmínky řízení (§ 103 o.s.ř.) a řízení v této části mělo být zastaveno. Dále vznesla námitku promlčení (nejen) ohledně částky 12 500 Kč. Dovodila marné uplynutí 6 měsíční lhůty (§ 32 odst. 3 a § 35 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.) ohledně všech žalobou uplatněných nároků. Lhůta pro promlčení měla marně uplynout dne 24.11.2017. Žaloba byla podána až 30.11.2017. S přihlédnutím k okolnostem trestního stíhání žalobce (zejména jeho délce) a k tomu, že trestnou činnost spáchala jeho manželka, žalovaná dovozovala, že žalobce nemá nárok na odškodnění nemajetkové újmy v penězích. Měla za zcela dostatečné zadostiučinění v podobě omluvy, které se dostalo žalobci (stanovisko MS ČR ze dne 2.1.2018). Proto navrhla zamítnutí žaloby.
8. Žalobce navrhl potvrzení o rozsudku soudu prvního stupně. Odkaz soudu prvního stupně na judikaturu Nejvyššího soudu ČR ve vztahu k podmínkám řízení považoval za správný. Dále poukázal na to, že promlčecí doba ohledně nároku na náhradu škody (odškodnění

nemajetkové újmy) počíná běžet od právní moci rozhodnutí o zastavení trestního stíhání. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věcech sp. zn. 30 Cdo 2371/2009 a 30 Cdo 962/2012. Žaloba byla podána včas. Ohledně zbývajících nákladů obhajoby dovodil, že má nárok na náhradu nákladů spojených s korespondencí s pojišťovnou. S přihlédnutím k povaze zásahu do jeho života (práv) nepovažoval za dostatečnou omluvu, které se mu dostalo ze strany MS ČR. Tvrdil, že jsou odškodňovány osoby, které prodělaly obdobné trestní řízení. Předložil i stanovisko MS ČR ze dne 23.7.2018 ohledně žadatelky [REDACTED].

9. Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 201 o.s.ř.), je přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.) a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 věta 1. o.s.ř.). Odvolací soud odvolání projednal a napadený rozsudek přezkoumal podle § 212 o.s.ř. a § 212a o.s.ř.
10. Odvolání žalované je částečně důvodné.
11. Ve skutkové rovině odvolací soud vychází ze zjištění soudu prvního stupně, která mají oporu v obsahu spisu. V průběhu odvolacího řízení tato skutková zjištění byla pouze doplněna. Mezi účastníky je nesporné, že výše zmíněné usnesení o zastavení trestního stíhání žalobce nabylo právní moci dne 29.11.2016. MS ČR ve stanovisku ze dne 2.1.2018 konstatovalo nezákonnost rozhodnutí vydaného v trestním řízení proti žalobci a žalobci se omluvilo. Tuto formu zadostiučinění považovalo za dostatečnou. Dále bylo zjištěno, že trestní stíhání manželky žalobce [REDACTED] bylo podmíněně zastaveno usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3.4.2017, č. j. 4 T 27/2017-1119. V tomto rozhodnutí zmíněný soud vzal v úvahu (mimo jiné) skutečnost, že manželka žalobce se doznala a učinila kroky k náhradě škody ve vztahu k pojišťovně. Dále bylo ze stanoviska MS ČR ze dne 23.7.2018 ve věci žadatelky [REDACTED] zjištěno, že se jí dostalo zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v podobě omluvy a současně peněžité satisfakce ve výši 10 000 Kč. Řízení proti jmenované bylo zahájeno usnesením o zahájení trestního stíhání dne 14.12.2016 (trestní čin ublížení na zdraví - § 146 odst. 1 tr. zák.). Dne 16.6.2017 byla podána obžalobou Okresního soudu v Českém Krumlově. Po provedení hlavních líčení byla jmenovaná zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchala (právní moc vydaného rozhodnutí dne 24.11.2017). Pro úplnost odvolací soud dodává, že pro potřeby rozhodnutí v této věci nejsou podstatná stanoviska MS ČR ze dne 20.1.2017 ve věci žadatele [REDACTED] a ze dne 16.3.2017 ve věci žadatele [REDACTED]. Povaha, délka a složitost trestních řízení vedených proti jmenovaným vede k závěru, že nešlo o období trestního stíhání žalobce.
12. V právní rovině odvolací soud souhlasí (v obecné rovině) se závěry, které učinil soud prvního stupně ohledně odpovědnosti státu za škodu, která byla způsobena rozhodnutím vydaným v trestním řízení (§ 5 písm. a/ zákona č. 82/1998 Sb.). Právo na náhradu škody má účastník řízení (zde žalobce), ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož vznikla škoda (§ 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.). Současně platí, že uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím je podmíněno zrušením (změnou) pravomocné rozhodnutí pro nezákonnost (§ 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.).
13. Ohledně neuspokojeného nároku na náhradu nákladů obhajoby ve výši 2 178 Kč odvolací soud došel k závěru, že se nárok na náhradu škody v této částce není dán. Ten lze přiznat pouze v případě (zde žalobcem) účelně vynaložených nákladů obhajoby (§ 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.). Uvedená částka účelně vynaložené náklady obhajoby žalobce nepředstavuje. První z výše uvedených přípisů byl zaslán pojišťovně ještě před zahájením trestního stíhání žalobce. Šlo o dotaz na výši škody (neoprávněně vyplacené pojistné plnění). Trestné činnosti se přitom měla dopustit manželka žalobce. Ten tedy mohl zjistit výši škody (jednoduše

a zdarma) dotazem přímo u své manželky. Ani druhý z výše uvedených přípisů pojišťovně nezakládá nárok na náhradu škody. Protože se trestné činnosti měla dopustit manželka žalobce, tak bylo především v jejím osobním zájmu, aby uhradila vzniklou škodu. Jde o významnou skutečnost, která se zohledňuje při podmíněném zastavení trestního stíhání. To se ostatně projevilo ve zmíněném usnesení Okresního soudu v Prachaticích, kterým bylo trestní stíhání manželky žalobce podmíněně zastaveno. Ani v tomto případě tedy nejde o účelně vynaložený náklad při obhajobě žalobce. Ohledně této částky (včetně úroků z prodlení) je tedy žaloba nedůvodná.

14. Ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy se odvolací soud nejprve musel vypořádat se vznesenou námitkou promlčení.
15. Podle § 32 odst. 3 věta 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí do 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen.
16. Citované ustanovení upravuje promlčení nároku na náhradu nemajetkové újmy. Nejvyšší soud ČR (např. rozhodnutí ve věci sp. zn. 30 Cdo 962/2012) došel k závěru, že běh promlčecí doby je vázán na právní moc usnesení o zastavení trestního stíhání (zprošťujícího rozsudku). Dále je nutné přihlédnout k § 35 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Promlčení doba neběží ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání (nejdéle po dobu 6 měsíců). Samozřejmě je nutné přihlédnout k tomu, kdy byl nárok uplatněn žalobou u soudu.
17. V poměrech této věci platí, že usnesení o zastavení trestního stíhání žalobce nabylo právní moci dne 29.11.2016. Promlčecí doba tedy počala běžet dne 30.11.2016. Žalobce uplatnil u MS ČR nárok na náhradu předmětné škody a nemajetkové újmy výzvou ze dne 12.5.2017, která byla doručena dne 15.5.2017. Tímto dnem došlo ke stavění promlčecí na dobu 6 měsíců (do 15.11.2016). Následně pokračovalo plynutí promlčecí doby v délce 6 měsíců. Protože žaloba byla podána soudu prvního stupně dne 30.11.2017, což vyplývá z obsahu spisu, tak k promlčení žalobou uplatněných nároků nedošlo. S přihlédnutím k níže uvedeným závěrům ohledně částky 12 500 Kč (navýšení nároku na odškodnění nemajetkové újmy) se odvolací soud nezabývá námitkou promlčení ohledně této částky.
18. Pro úplnost lze dodat, že soud prvního stupně správně posoudil splnění podmínek řízení (§ 103 o.s.ř.). Přihlédl k tomu, že žalovaná odmítla odškodnit nemajetkovou újmu způsobenou žalobci v peněžité formě. Další (dodatečné) uplatnění navýšeného nároku (12 500 Kč) podle § 14 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. by bylo pouze formálním postupem, který by jen přispěl k prodloužení soudního řízení. Nelze totiž očekávat jeho mimosoudní uspokojení. Odkaz soudu prvního stupně na výše zmíněné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR je přílehlavý.
19. Odvolací soud se dále musel zabývat otázkou, jakého zadostiučinění by se mělo žalobci dostat za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním. S přihlédnutím k § 31a odst. 1 a 2 zákona č. 82/1998 Sb. došel k závěru, že výše zmíněná omluva (včetně konstatování nezákonnosti vydaného rozhodnutí), které se již žalobci dostalo ze strany MS ČR, není dostatečným zadostiučiněním. Se soudem prvního stupně lze souhlasit, že nelze zohlednit zásah do rodinného života žalobce, neboť trestné činnosti se měla dopustit jeho manželka. Současně však nelze odhlédnout od toho, že (v zásadě) každé trestní řízení, které neskončí odsouzením, je závažným zásahem do života a práv člověka. Je spojeno s řadou negativních dopadů na život obviněného. V této věci je nutné přihlédnout

zejména k obtížím, které trestní stíhání žalobci způsobilo v zaměstnání. Ztrátu důvěry, omezení možnosti samostatně pracovat i podezřívavost vůči jeho osobě považuje odvolací soud za zásadní. Proto je nutné žalobci přiznat zadostiučinění v peněžité formě. Odvolací soud přihlédl k obdobnému (nikoli totožnému) odškodnění žadatelky [REDAKCE]. Ta obdržela částku 10 000 Kč jako peněžitou satisfakci za vzniklou nemajetkovou újmu. S přihlédnutím k tomu, že trestní stíhání žalobce bylo podstatně kratší než trestní stíhání jmenované, v jeho věci ani nebyla podána obžaloba, přičemž však mu hrozil vyšší trest (odnětí svobody 1 rok až 5 let oproti odnětí svobody 6 měsíců až 3 léta), odvolací soud došel k závěru, že přiměřené zadostiučinění v peněžité představuje částka 7 500 Kč, kterou ostatně žalobce sám původně v žalobě požadoval. V této části je žaloba důvodná. Zbývající (dodatečně navýšená) částka 12 500 Kč s příslušenstvím důvodně uplatněna žalobcem nebyla. Proto v této části odvolací soud žalobu zamítl.

20. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem odvolací soud postupoval podle § 219 o.s.ř. a věcně správný rozsudek ohledně částky 7 500 Kč s úrokem z prodlení jdoucím z této částky a úrokem z prodlení vedoucím z částky 14 580,50 Kč za dobu do úhrady této částky potvrdil, neboť je věcně správný. Výše úroku z prodlení odpovídá § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Ohledně zbývající částky 14 678 Kč s úrokem z prodlení (12 500 Kč a 2 178 Kč) odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 o.s.ř. a rozsudek soudu prvního stupně změnil.
21. Odvolací soud dále rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů podle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 3 o.s.ř. a § 146 odst. 2 věta 2. o.s.ř. Neúspěch žalobce ohledně částky 2 178 Kč není s ohledem na výši a povahu uplatněných nároků významný. Současně platí, že výše zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu závisí na úvaze soudu. Částečné zastavení řízení před soudem prvního stupně ohledně částky 14 580,50 Kč procesně zavinila žalovaná, neboť tato částka byla žalobci uhrazena až po podání žaloby. Na základě těchto úvah odvolávací soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení v plné výši.
22. Výši odměny za úkony právní služby odvolací soud stanovil podle § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 7 bod. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif). Odvolací soud vychází z judikatury Nejvyššího soudu ČR (např. rozhodnutí ve věci sp. zn. 30 Cdo 2707/2013).
23. Za řízení před soudem prvního stupně má žalobce nárok na odměnu za 10 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, předžalobní výzva k plnění ze dne 12.5.2017, částečné zpětvzetí žaloby, účast při 4 jednáních v soudu prvního stupně, podání ve věci samé ze dne 8.2.2018 a 19.6.2018) po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) d) g) advokátního tarifu. Dále jde o 10 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a o náhradu za DPH ve výši 21 % z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem jde o částku 41 140 Kč. Za řízením před odvolacím soudem žalobci náleží odměna za 3 úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast při dvou jednáních odvolací soudu) po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. g) k) advokátního tarifu. Dále jde o 3 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a o náhradu za DPH ve výši 21 % z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem náklady odvolacího řízení představují 12 342 Kč. Odvolací soud nepřiznal žalobci odměnu za doplnění vyjádření k odvolání, neboť se nejedná o účelně vynaložený náklad řízení. Žalobci nic nebránilo v tom, aby se úplně vyjádřil k odvolání v jednom podání. Celkem náklady řízení před soudy obou stupňů představují částku 53 482 Kč.

24. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR uvedené v tomto rozsudku jsou dostupná na jeho internetových stránkách (www.nsoud.cz).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 7. listopadu 2018

Mgr. Tomáš Lis v. r.

předseda senátu